

само три, възлѣзе горѣ въ стаѣтъ на страннолюбивѣтъ вдовицѣ та ся опрости съ нейъ и съ дѣцата ѿ.

— И кѣдѣ ще идешъ, сирото дѣте, като немашъ ни едниъ парыцѣ.

— Господь е великъ, Госпоже! Молихъ Бога да вы заплати тысящократно отъ колкото ми дадохте.

— Бѣдно дѣте, каза вдовицата като въздѣхна отъ сърдце; жалъ ми е че нѣмамъ ни едниъ парыцѣ да ти дамъ.

— Прощавай, Госпоже; и пакъ ще ся видимъ!

И като ся опрости съ дѣцата, и съ вдовицѣтъ слѣзи изъ слѣбѣтъ отвори вратата и излѣзе.

Подиръ малко вдовицата като слѣзе да раздигне постелкѣтъ на който бѣше спало момчето, останъ трѣснѣтъ като намѣри подъ възглавницѣтъ му едниъ купъ пары, цѣло иманіе; а при тѣзи още и мечтъ на бащѣ си Воитиди.

— Възможно ли е Боже мой, или сънувамъ рече, като дойде на себе си отъ смайваніето си.

Слѣзохъ и дѣцата па и тѣ останѣхъ смаени като видѣхъ толкозь пары на леглото.

— Пѣй че много пары! Е, мамо имаме сега много пары.

— Тѣ сѣ Божіи, сынко.

Съ тѣзи думи тя извади мечъ-тъ изъ ножницѣтъ па разгледваше тѣзи драгоцѣнность на злочестый си баща и не можаше да разбере що бѣ това що виждаше че става въ къщѣтъ ѿ. Хыляды умове ѿ идяхъ, Едно ся боеше да не бы подъ това да ся крые нѣкоя изиама. Друго пакъ прѣсмѣтваше вчерашното стѣсненіе на момчето и вчерашній-тъ епизодъ, незнаеше какво да прѣдположи.

Сега ный като оставимъ нейъ въ смайваніето ѿ, въ сумнѣніята ѿ, и въ желаніето ѿ што съ всякакъвъ начинъ да може да извѣсти на брата си Евстатія чудното изнамѣрваніе на бащинѣтъ ѿ мечъ, нека ся завърнемъ пакъ на Бейоглу.